

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 26. новембар 2010. године

Предмети бр. 120/09 и 121/09

Р.П.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, 26. новембра 2010. године,
у присуству следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Раџеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Након што је размотрила изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године, о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалбе су поднете од стране гђе Р.П. 4. априла 2009. године, а уписане су 30. априла 2009. године.
2. 19. новембра 2009. године, Комисија је спојила предмете бр. 120/09 и 121/09 у складу с Правилном 20. Пословника Комисије. Истог дана, Комисија је предмет проследила Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС), како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета.
3. 2. фебруара 2010. године, УНМИК је доставио свој одговор.

4. 18. августа 2010. године, Комисија је послала УНМИК-ов одговор жалиоцу како би добила њене примедбе. Жалилац није одговорио у предвиђеном року, до 18. септембра 2010. године.
5. Комисија је 15. новембра 2010. године сазнала да је гђа Р.П. преминула и прихватила је њеног нећака, г. Р.П., као особу која има право да настави жалбене поступке. Из практичних разлога, Комисија ће наставити да наводи гђу Р.П. као жалиоца, иако то својство сада треба приписати г. Р.П.

II ЧИЊЕНИЦЕ

6. Жалилац наводи да су њен син, г. Р.П., и супруг, г. М.П., нестали у близини Клине у ноћи између 15. и 16. јула 1999. године док су превозили робу до Приштине на захтев предузећа са седиштем у Приштини, у власништву г. Н.Б. Требало је да г. Р.П. и М.П. наставе пут до Ниша пошто оставе робу у Приштини.
7. Према наводима жалиоца, њена снаха, супруга г. Р.П., била је у контакту са г. Н.Б. након нестанка и сазнала је да су се г. Н.Б. и његов брат састали са несталим особама у Рожају, у Црној Гори, и пошли са њима на Косово према Приштини 15. јула 1999. године. Током путовања до Косова, г. Р.П., син жалиоца, возио је камион заједно са братом г. Н.Б., г. Не. Б., а г. М.П. је путовао са г. Н.Б. у другом возилу. Отприлике у 01:30 ујутру, 16. јула 1999. године, у близини Клине, отказале су кочнице камиона. Због њиховог отказивања, г. Не. Б. се повредио и г. Н.Б. га је одвезао у болницу ради лечења. Г. М.П. и Р.П. су остали са камионом. Након што је одвезао свог брата у болницу, г. Н.Б. се вратио до места где је оставио г. М.П. и Р.П. Међутим, тамо није било трага ни од камиона ни од двојице мушкараца у њему.
8. Жалилац наводи да је нестанак пријављен Међународном комитету Црвеног крста, Црвеном крсту Србије, Министарству унутрашњих послова (бивша Југославија) и Удружењу породица киднапованих и несталих лица.
9. Из УНМИК-ових примедби се чини да је истрагу започела УНМИК полиција априла 2004. године након што је УНМИК-ова канцеларија за нестала лица и форензику добила сведочење жалиоца. УНМИК је пронашао посмртне остатке г. Р.П. и М.П. 1. јуна 2005. године у Клини. Аутопсијом коју је спровео УНМИК није могао бити утврђен узрок смрти г. Р.П., али је закључено да је г. М.П. умро од рана од метака на грудима. Посмртни остаци г. Р.П. и М.П. враћени су њиховој породици децембра 2005. године.
10. 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. У периоду од 9. децембра 2008. до 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета који су били у поседу Одељења правде УНМИК-а и УНМИК полиције предати су одговарајућим органима ЕУЛЕКС-а.
11. Јула 2009. године, истрагу је прегледала Јединица за истрагу ратних злочина при ЕУЛЕКС-у и одлучено је да се истрага настави. Истрага је и даље у току.

III ЖАЛБА

12. Жалилац се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи нестанак и убиство њеног супруга и сина. Такође се жали на душевну бол и патњу које су наводно проузроковане овом ситуацијом.
13. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује на повреду права свог супруга и сина на живот, загарантованог чланом 2. Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3. ЕКЉП.

IV ЗАКОН

14. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2. и 3. Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
15. Жалилац у суштини тврди да није било ваљане кривичне истраге о киднаповању и убиству њеног сина и супруга. Комисија наводи да су г. Р.П. и М.П. нестали у ноћи између 15. и 16. јула 1999. године, што је пре више од десет година.
16. СПГС је тврдио да је предмет очигледно неприхватљив. Он је мишљења да нису исцрпљени сви остали облици ревизије јер предмет жалиоца чека на решавање пред међународним тужиоцем ЕУЛЕКС-а. Међутим, СПГС даље наводи да УНМИК признаје да је питање исцрпљености правних лекова тесно повезано са питањем ефикасности истраге и да је зато спреман да достави примедбе на меритум у вези са овим аспектом прихватљивости предмета.
17. Иако је СПГС покренуо ова питања у току фазе одређивања прихватљивости, Комисија подсећа да у случајевима када је питање прихватљивости уско повезано са меритумом жалбе, Комисија може то питање да припоји меритуму, под условом да нема других чињеница које оспоравају прихватљивост, сходно Правилу 31bis Пословника Комисије.
18. Комисија стога закључује да се питање неисцрпљености правних лекова у смислу члана 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 мора припојити меритуму жалбе. Није утврђена ниједна друга основа за проглашавање жалбе неприхватљивом (упоредити Саветодавна комисија за људска права, *Д.П.*, бр. 04/09, одлука од 6. августа 2010. године).

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући